

פרשת ויגש

ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה (מד, כח)

בישיבתו של ה"חתם סופר" נפטר, ל"ע, בחור צעיר בן י"ח שנים, שהיה תלמיד חכם גדול, וזכה להספיק הרבה בימיו הקצרים.

אמר ה"חתם סופר" בהספד: הבחור היה בן י"ח אבל חכם כמו בן ששים, אלא שאנו לא ראינו את הששים, רק את הי"ח.

כמו שכתוב אצל המן שירד לבני ישראל במדבר: "**והמן כזרע גד הוא ועינו כעין הבדלח**" ואלו בני ישראל התלוננו: "**נפשנו יבשה אין כל בלתי אל המן עינינו**". מדוע? כי נכון שאפשר היה לטעום כל טעם במן, אבל לא ראו את האוכל, וכשאדם לא רואה הוא נשאר רעב. "**נפשנו יבשה**" כי "בלתי אל המן עינינו" אנו רואים רק את המן, ולא מאכל אחר.

וכך גם אנו, אמר ה"חתם סופר", ראינו לפנינו בחור שהוא בן י"ח שנים, ולא ראינו אותו בן ששים. המשיך ה"חתם סופר" ואמר: יעקב אבינו טען שיוסף היה חכם גדול, שהרי כתוב "**כי בן זקנים הוא לו**" ואומר תרגום אונקלוס "**בר חכים**".

אלא שיוסף היה בן שמונה עשרה כשנמכר, שנאמר: "**ויצא האחד**", ו"האחד" בגימטריה שמונה עשרה. ומסיים הפסוק "**ולא ראיתיו עד הנה**", "הנה" בגימטריה ששים. את הששים לא ראיתי, למרות שהוא היה חכם כמו בן ששים

מקור: הרב שלמה לוונשטיין שליט"א